

РЕШЕНИЕ

№ 33774

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **2218** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.83 ал.4 от ДОПК.

Образувано е по жалба №23-22-1698/02.12.2024 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. подадена от „ИВЕЛ ВЕЛЪОВСКА 2019" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [жк],чрез И.В. срещу отказ за корекция на вписани данни в специален регистър на регистрираните по Закона за данък върху добавена стойност ЗДДС/ лица, издаден от С. П. - зам.-директор на ТД на НАП С.,потвърден с Решение №71/23.01.2025г. от директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания отказ поради, нарушение на административнопроизводствените правила, и противоречие с материалния закон.Твърди се,че са неоснователни мотивите изложени в Решението, че желанието на дружеството е било да бъде регистрирано по ЗДДС на основание чл.100 ал.2 ЗДДС,като заявлението за вписване в ТРРЮЛНЦ е подадено от адв. В. К. които не е имал изрично пълномощно да извърши процесната регистрация.Второ в специалния регистър по чл.83 ДОПК за лицата регистрирани по ЗДДС е следвало да бъде вписано, че считано от 12.08.2019г. „Ивел Вельовска 2019" ЕООД е регистрирано по ЗДДС на основание чл.101 ал.1 ЗДДС т.к. е била налице ОФГ в акта за регистрация.Твърди се още,че са неоснователни аргументите в Решението,че с подаденото повторно заявление за регистрация по ЗДДС, за което е издаден Акт за регистрация на 18.07.2022г., дружеството се е съгласило с фактическата обстановка приета за установена от административните органи, а именно, че дружеството законосъобразно е било вписано в

регистъра на регистрираните по ЗДДС лица с правно основание за регистрация - чл.100 ал.2 ЗДДС.Фактът,че е извършена повторна регистрация по ЗДДС не може да санира първоначалната неточност,тъй като вписването не съответства на издадения първоначален Акт за регистрация по ЗДДС,а това несъответствие не се отстранява с „нова регистрация“.Моли да се отмените отказ за корекция на вписване на данни в специалния регистър на регистрираните по ЗДДС лица по молба вх.№ 53-06-11797/16.10.2024 г. по отношение на „Ивел Вельовска 2019“ ЕООД потвърден с Решение №71 от 23.01.2025г. на Директора на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован се представлява от адв.С.,редовно упълномощен.Моли жалбата да бъде уважена претендира разноски.

Ответникът-директорът на Дирекция ОДОП - [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. А. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, по съображения изложени в решението на директора на Дирекция ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване акт за регистрация по ЗДДС на дружеството е започнало във връзка с подадено заявление за регистрация по ЗДДС с вх.№20190714093302 от 15.07.2019г.до АП. Същото е депозирано в Агенция по вписванията от В. К. - адвокат с изрично пълномощно дадено от И. И. В., в качеството ѝ на едноличен собственик и управител на юридическо лице „ИВЕЛ ВЕЛЪОВСКА 2019“ ЕООД.В заявлението е отбелязана отметка за желание за доброволна регистрация по ЗДДС на дружеството,на основание чл. 100, ал. 2 от същия закон.По повод заявлението е издадена Резолюция за извършване на проверка №222691901749340/16.07.2019г. от А. М. Л.-С.,на длъжност началник отдел „Регистрация“ при ТД на НАП С. и е възложено извършването на проверка за установяване наличието на основания за регистрация по ЗДДС.Проверката е приключила с Акт за регистрация по ЗДДС №220421901867890/29.07.2019г.,издаден от П. В. оправомощения за целта орган.Акта е връчен на задълженото лице на 12.08.2019г./л.33/На същата дата е връчено и уведомително писмо на управителят на ТД в което е посочено,че :“в случая,че извършвате вътрешнообщностни доставки или доставки като посредник следва да подадете VIES.“ Същият не е обжалван и е влязъл в сила.

През 2022г. от И. И. В. е подадено заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.100, ал.1 от ЗДДС с вх. №223912203075778 от 18.07.2022г. След извършена проверка на дружеството е издаден Акт за регистрация по ЗДДС №220422203229994/01.08.2022г.Считано от 02.08.2022 г. е вписана промяна на правното основание.Същият не е обжалван и е влязъл в сила.

На 16.10.2024г. от „ИВЕЛ ВЕЛЪОВСКА 2019“ ЕООД е подадена молба с вх. №53-06-11797 до ТД-НАП-С./л.16/,в която твърди,че в съдържанието на Акт за регистрация по ЗДДС №220421901867890/29.07.2019г. е посочено,че проверяваното лице отговаря на условията за регистрация по чл. 100, ал. 1 от ЗДДС, в резултат на което счита,че първоначално е следвало да бъде регистрирано на посоченото правно основание, предвид което намира за необходимо да бъде извършена корекция в регистъра по чл. 83 от ДОПК.По повод молбата е изискано становище от П. А. В. издала оспорваният акт,като съща е посочила,че допусната техническа грешка при

издаване на акта, но дружеството е било регистрирано по реда на ЗДДС, по които е пожелало, а именно чл. 100 ал. 2 от ЗДДС./л. 27/ До лицето е изготвено писмо, изх. № 53-06-11797/05.11.2024 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП С., с което е отказано да бъде направена процесната корекция, предвид липса на правно основание за извършването ѝ. Пояснено е, че по време на проверката, по повод заявено от дружеството желание в Агенцията по вписванията, не е постъпила молба или заявление за промяна на вписаните преди това данни от лицето, предвид което е издаден процесният акт за регистрация по ЗДДС на 29.07.2019 г. Уточнено е, че е допусната очевидна фактическа грешка от страна на органа по приходите, посочвайки чл. 100, ал. 1 от ЗДДС, вместо чл. 100, ал. 2 от ЗДДС. С подадено заявление на 18.07.2022 г. за регистрация по ЗДДС на основание „регистрация по избор, независимо от облагаемият оборот“, е променено правно основание, за регистрация на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на акта, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният отказ за изменение на акта за регистрация по ЗДДС на дружеството както и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи - съответно по чл. 83, ал. 2 и чл. 152, ал. 2 ДОПК.

Нормата на чл. 83, ал. 1 ДОПК предвижда, че вписването и прекратяването на регистрацията в специалните регистри (каквото е регистърът по ЗДДС) се извършва на основанията и сроковете, предвидени в съответния нормативен акт (в случая ЗДДС) и след извършване на проверка за наличие на основания за това.

Регистрацията по ЗДДС е задължителна и по избор.

На регистрацията по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната и извършва облагаеми доставки на стоки или услуги.

На регистрацията по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната и извършва облагаеми доставки на стоки или услуги, различни от тези, по които данъкът е изискуем от получателя.

Регистрацията се извършва като лицето, което е длъжно или има право да се регистрира, подава в компетентната ТД на НАП заявление за регистрация по образец – приложение № 1 към ППЗДДС, или заявява регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 2 от закона пред Агенцията по вписванията. Считано от 01.01.2019 г. е въведена правна възможност регистрация по избор по чл. 100, ал. 1 и 2 от закона да се заяви пред Агенцията по вписванията при заявяване за вписване на първоначална регистрация.

Първо производството пред административния орган е образувано във връзка със заявление за регистрация по ЗДДС пред Агенцията по вписванията/доброволно/на основание чл. 100 ал.2 ЗДДС от дружеството жалбоподател.Същото е подадено от адв.К. с изрично пълномощно /л.7/,което е съставено съгласно изискванията на Закона за адвокатурата и съдът приема е същият е имал правомощия да извърши действия по регистрацията на дружеството доброволно по реда на ЗДДС.

Второ не се оспорва от страните и установено,че органа издал акта за регистрация по ЗДДС№220421901867890/29.07.2019г. на дружеството,П. В. е допуснал техническа грешка.В акта/л.17/ е посочено писмено,че регистрацията е по избор при вътрешно общностно придобиване,а цифрово е посочен чл.100 ал.1.Съгласно [чл. 62, ал. 2, изр. 1-во от АПК](#), очевидни фактически грешки допуснати в административния акт, се поправят от органа, който го е издал, и след изтичане на срока за обжалване.Акта е влязъл в законна сила,не обжалван нито е искана поправка.Наведените в жалбата основания ,че са налице основания да изменение на акта са неоснователни.В регистъра по ЗДДС жалбоподателят е регистриран така както е заявил пред Агенцията по вписванията именно по чл.100 ал.2 от ЗДДС.Няма разлика от заявеното желание на жалбоподателят и издаденият административен акт по ЗДДС.Същият е влязъл в законна сила.

Трето от настоящият състав изцяло се споделят изложените в решението на директора на дирекция ОДОП съображения,че актът за регистрация по ЗДДС е индивидуален административен акт, който подлежи на самостоятелно обжалване, което в случая не е сторено. Последното води до извода, че с постановяването и влизането му в сила дейността на дружеството е регламентирана с определения от органа специален режим, поради което и всякакви възражения или оспорвания, касаещи правилността на акта, направени в последващи производства, каквото е и настоящото не могат да бъдат предмет на разглеждане по същество.Законосъобразността на административен акт – в случая Акт за регистрация на дружеството по ЗДДС е могла да бъде оспорена на всички основания по [чл. 146 от АПК](#) в преклузивния срок за неговото обжалване и по предвидения за това към момента на издаването му ред,което не било направено.

Предвид гореизложените съображения съдът приема, че оспорения с отказ за корекция на вписани данни в специален регистър на регистрираните по Закона за данък върху добавена стойност ЗДДС/ лица, издадено от С. П. - зам.-директор на ТД на НАП С.,потвърден с Решение № 71/23.01.2025г. от директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на настоящото производство, разноски се дължат на ответника - минималното възнаграждение за процесуален представител в размер на 1 000 лева, определено на основание чл.161 ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 8 ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 във вр.с чл.83, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, отделение, 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИВЕЛ ВЕЛЪОВСКА 2019" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], ж.к. „Л.-Г [жилищен адрес] представлявано от И. И. В., в качеството на управител, срещу отказ №53-06-11797/05.11.2024г. за корекция на вписани данни в специален регистър на регистрираните по Закона за данък върху добавена стойност ЗДДС/ лица, издадено от С. П. - зам.-директор на ТД на НАП С., потвърден с Решение №71/23.01.2025г. от директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ИВЕЛ ВЕЛЪОВСКА 2019" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], ж.к. „Л. – Г до [жилищен адрес] представлявано от И. И. В. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1 000 лева /хиляда лева / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: